

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19.11.2015 v trestní věci odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE], t a k t o :

Podle § 283 písm. d) tr. řádu **s e z a m í t á návrh** odsouzeného [REDAKCE] na obnovu řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14.3.2002, sp. zn. 2T 124/2001 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10.9.2002, sp. zn. 7To 63/2002.

Odůvodnění

Shora citovanými rozsudky byl obžalovaný uznán vinným spácháním trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. h) tehdy platného trestního zákona a za to mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 roků a 6 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a dále mu byl uložen peněžitý trest ve výši 25.000 Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody.

Dovolání odsouzeného bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 8.1.2003, sp. zn. 7Tdo 1091/2002, odmítnuto.

Dne 4.8.2015 byl Krajskému soudu v Hradci Králové doručen návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení. Odsouzený zde navrhuje provedení expertízy DNA z důkazů zajištěných na místě činu s tím, že dle jeho názoru tyto důkazy nebyly zajištěny a nadále poukazuje na to, že nebyl přítomen na místě činu (č.l. 750). K tomuto svému návrhu byl odsouzený vyslechnut prostřednictvím dožádaného soudu, když na svém návrhu setrval s tím, že expertíza DNA se dříve neprováděla a na místě byly zajištěny biologické vzorky. Požádal též o ustanovení obhájce a zároveň požádal o bezplatnou obhajobu. Po tomto výsledku krajský soud odsouzenému ustanovil obhájce, nařídil ve věci veřejné zasedání, když požádal i o součinnost Policii ČR, Správu Vč. kraje, odbor kriminalistické techniky a expertiz k vyjádření k provádění DNA expertízy.

U veřejného zasedání (č.l. 774) odsouzený nadále setrval na svém návrhu a jako nové důkazy navrhl již uváděné testy DNA z místa činu, dále navrhl prohlédnutí disket, které má doma, z nichž by mělo být patrné, v jakém časovém sledu došlo k sepsování kupních smluv, předložil kopii poznámek ohledně financí mezi ním a poškozeným [REDAKCE] a setrval na tom, že se trestné činnosti nedopustil. Svůj názor nezměnil ani poté, co byl seznámen se sdělením policie ČR ze dne 21.10.2015, č.l. 769.

K průběhu veřejného zasedání, č.l. 774-777, je třeba uvést, že byly konstatovány podstatné listinné důkazy, jimiž jsou obě citovaná rozhodnutí, na základě nichž byl obžalovaný uznán vinným a to včetně odůvodnění, dále byl konstatován podstatný obsah protokolu od hlavního líčení, jakož i důkazy shromážděné v přípravném řízení, mezi nimiž dominuje znalecký posudek vypracovaný odborem kriminalistické techniky z oboru biologie, jenž je založen na č.l. 143-154 a 505 spisu a jeho závěry jsou rozebrány na straně 17 a 18 rozsudku krajského soudu. Z tohoto znaleckého posudku vyplývá, že ze stop, které byly nalezeny při ohledání místa činu, byly zjištěny jak krevní skupinové vlastnosti, tak i DNA stopy, které byly izolovány z předložených srovnávacích stop. Ve stručnosti je třeba uvést, že ve vozidle [REDAKCE] nalezeného u obžalovaného a na bundě obžalovaného, kteréžto obě věci byly zajištěny mimo místo činu, byly izolovány DNA stopy poškozeného. Jak ze znaleckého posudku vypracovaného v rámci přípravného řízení, tak i ze současného vyjádření policie ČR vyplývá, že veškerá nespotřebovaná DNA byla zlikvidována v souladu s tehdy platnou právní úpravou, ostatní předložené stopy byly vráceny dožadujícímu orgánu, když kontrolní vzorky krve byly zkoumáním spotřebovány. Pokud ke znaleckému zkoumání nebyly v té době předloženy jiné věci, tak tyto v té době nemohly být ani zkoumány.

K dalšímu návrhu obžalovaného, jenž se týká počítačových disket, na nichž má být geneze převodu nemovitosti, je pak třeba uvést, že i tato okolnost byla předmětem dokazování a soud k ní v citovaném rozsudku zaujal stanovisko. Tyto důkazy byly popsány v rozsudku krajského soudu na č.l. 19 a pokud jde o prodej nemovitosti a chování obžalovaného ve vztahu k této nemovitosti, je třeba opět poukázat na podrobné odůvodnění rozsudku na č.l. 23 – 26, kde je rozebrána motivace jednání obžalovaného.

Posledním důkazem, který obžalovaný předložil i veřejného zasedání, jsou jakési poznámky (č.l. 773), z nichž má vyplývat převzetí finančních částek, což má svědčit o tom, že obžalovaný poškozeného neokradl.

Jiné návrhy obžalovaný k podpoře svého návrhu na povolení obnovy neuvedl.

Podle § 278 odst. 1 tr. řádu se obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině.

Dle názoru soudu k takovéto situaci v případě odsouzeného nedošlo. Trestná činnost je datována k [REDAKCE] – [REDAKCE] 2001 a mělo k ní dojít v domě čp. [REDAKCE] v obci [REDAKCE]. Jedná se tedy o události, k nimž došlo před více jak 14 lety. V současné době je tedy vyloučeno, aby se na místě činu našly jakékoliv další stopy, z nichž by se měla dělat expertiza DNA, již se odsouzený domáhá. Jak též vyplynulo ze shora uvedeného, dle tehdejších možností byly na místě činu zajištěny stopy, tyto stopy byly podrobeny znaleckému zkoumání a jejich závěry vyústily v citovaný znalecký posudek. Není tedy pravdou, že by se, jak uvádí odsouzený, nedělala expertiza DNA. Naopak, touto expertizou bylo potvrzeno, že odsouzený přišel do styku s krví poškozeného. V tomto směru se tedy nejednalo o žádný soud dříve neznámý důkaz nebo skutečnost. Obdobná je situace týkající se převodu nemovitosti, v níž k trestné činnosti došlo. Z provedeného dokazování vyplynuly skutečnosti, pro které poškozený

převedl nemovitost na bratra odsouzeného i jak v té době odsouzený s nemovitostí zacházel a byla vyvrácena jeho obhajoba o půjčce od bankovního ústavu. Vzhledem k tomu, že veškeré jednání ohledně nemovitosti je popsáno v rozsudku krajského soudu, je nadbytečné jej znovu popisovat a soud se na toto odůvodnění rozsudku odvolává. Opět se tedy nejedná o žádnou novou skutečnost či důkaz soudu dříve neznámý. Pokud jde o potvrzení předložené odsouzeným u veřejného zasedání, tak je opět třeba odkázat na citovaný rozsudek, z něhož vyplývá, že mezi poškozeným a odsouzeným byly finanční aktivity spočívající v tom, že poškozený vykonával práce a odsouzený inkasoval peníze a právě tato skutečnost byla i motivací trestné činnosti.

Za daného stavu věci tedy nebyly předloženy žádné nové skutečnosti či důkazy soudu dříve neznámé, jednalo se o opakování obhajoby odsouzeného, kterou uplatnil u hlavního líčení a nevyšly najevo žádné nové skutečnosti či důkazy, které by odůvodňovaly jiné rozhodnutí o vině a tudíž nebyly shledány důvody na povolení obnovy. Podle § 283 písm. d) tr. řádu proto byl návrh na povolení obnovy, které se odsouzený dožadoval, zamítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je možno podat do tří dnů ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Usnesení lze stížností napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Hradci Králové dne 19.11.2015

JUDr. Miloslav Ježek, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení

■